

LekArt festival 2016

Gedeelde Grond

vrijdag **23** zaterdag **24** zondag **25** september

Performance by Katja Heitmann, photo: Hanneke Wetzlar

Welkom bij **LekArt festival 2016**

Gedeelde Grond

Dit jaar loopt de LekArt-kunstroute door de ecologische woonwijk EVA-Lanxmeer in Culemborg. Een wijk met aan de randen industrieel erfgoed: de recent opgeknapte Gelderlandfabriek en de watertoren met een pompgebouw. In deze bijzondere omgeving met kunst, muziek en activiteiten langs paden, in huizen, in de hoven en op het watertoren-terrein, is het genieten van LekArt festival.

Dit is de eerste editie in een reeks van drie rondom het thema 'Gedeelde Grond'. Editie 2016 in een woonwijk, in 2018 in de binnenstad van Culemborg en het streven is om in 2020 kunst in en langs de uiterwaarden van de Lek te hebben staan. Het LekArt festival is er voor iedereen die van beeldende kunst, architectuur, dans en theater houdt. Of anders, om er op een laagdrempelige manier kennis mee te maken.

Het bestuur van LekArt is van mening dat als je kunst serieus neemt, er dan ook een vergoeding voor de kunstenaar tegenover staat. Deze waardering hebben we dit jaar waar kunnen maken. Trots zijn we ook op het feit dat een aantal kunstenaars in de gelegenheid is gesteld speciaal voor LekArt nieuw werk te ontwikkelen. Dit alles is mede mogelijk gemaakt door de vele culturele fondsen die deze professionaliseringsinslag van LekArt hebben ondersteund.

LekArt draait grotendeels op de energie van een enthousiaste curator, een projectteam en vele vrijwilligers. Hun gezamenlijke inzet, de enorme dynamiek en de keuze van de kunstwerken, maken dat het bestuur ongelofelijk trots is op het resultaat van 'Gedeelde Grond'.

En als u dit leest, bent u een van de bezoekers die LekArt een warm hart toedraagt. Dank daarvoor, want uw bezoek is ons veel waard. Laat u verwonderen en geniet!

Rosita Setz
Voorzitter LekArt 2016

LekArt
festival
2016

Curator aan het woord

De eerste keer dat ik de wijk bezocht was eind maart. Het miezerde, de lucht was grijs, de takken waren nog kaal. En toch was ik meteen verliefd op deze bijzondere plek met een appelboomgaard, een oude watertoren, blauwe huizen aan het water, markante onderlandwoningen en gedeelde hoven.

a
lek art

LekArt
festival
2016

De ecologische wijk EVA-Lanxmeer zou het toneel vormen voor de veertiende editie van LekArt. Het decor dat ik voor de kunstroute kreeg, vormde meteen de voedingsbodem voor het maken van het concept voor 'Gedeelde Grond'. Wat een inspiratievolle plek!

Landschapsarchitect Titia Hajonides spitte oude kaarten door, sprak met diverse bewoners over hun groenbeheer en eigen energiemaatschappij en bood me met haar inspiratieboek voldoende aanknopingspunten voor het eerste thema dat door de wijk loopt. De Groene Grond.

De Groene Grond gaat over de vraag: hoe deel je je grond met het ecologische systeem? Wat deel je wel en wat juist niet? Zelfs het stellen van deze vraag is al een hele stap verder, want vaak wordt er niet bij stilgestaan dat we onze grond ook delen met dieren, bomen, planten en schimmels.

In april en mei ging ik met kunstenaars op stap. Wandelend door de wijk zag ik knopjes verschijnen en hoven roze, paars, geel en blauw kleuren. Kunstenaars raakten enthousiast en geïnspireerd door deze bijzondere plek en kwamen met diverse schetsen voor nieuw werk.

Zo verzamelde Malou van der Molen stukjes heg, kippenveertjes en sigarettenpeuken en vertaalde deze naar prachtige textiele coulissen. Ook verzamelde ze de 'regels' van de wijk om hier een audiowerk van te maken. Zou je hier ook willen wonen als het betekent dat je niet overal met de auto mag komen?

Ook bezocht ik diverse woningen en ontmoette ik de wijkbewoners. Deze bewoners delen letterlijk hun eigen grond door hun huis, tuin of hof met LekArt, met kunstenaars, met bezoekers te delen. De wijk begon steeds meer te leven door de verhalen die zij mij vertelden. Het was een feest om samen met hen te kijken naar passende kunstenaars. Sommige bewoners stonden voor mijn ogen hun huis in te richten met de kunstwerken. Samen met bewoners kreeg het festival vorm.

Ondertussen zag ik in het nieuws regelmatig trieste beelden van kleine bootjes, vlotten, tentenkampen en huilende moeders met baby's voorbij komen. Kort daarna volgden de protesten tegen AZC's, de enorme angst voor dreigend terreur, de hulpacties, maar aan de andere kant ook bijzondere ontmoetingen. Duizenden mensen vluchten uit hun land op zoek naar een nieuw thuis, een nieuwe plek om veilig te leven. Zij betreden Vreemde Grond.

En zo kwam ik met Vreemde Grond op de tweede lijn die door de kunststroute loopt. Hoe delen wij de grond met een groeiende groep vreemdelingen? En hoe verhoud je je als vreemdeling tot een nieuwe plek?

Kunstenaar Henk Wildschut maakt foto's van vluchtelingenkampen. Hij bezocht onder meer Calais en schoot een hele serie vol. Maar hoe dicht laten wij vluchtelingen bij ons komen? Met 'Not in My Backyard' stelt Wildschut deze vraag. Waar zou hij deze foto's hebben neergezet?

Kunstenaars hebben gereflecteerd en gereageerd op de wijk en op het nu. Afgelopen half jaar was voor mij een groot avontuur in Culemborg; in De Gelderlandfabriek en in EVA-Lanxmeer. Ik ben dankbaar voor alle ontmoetingen, voor de inspiratie en de verhalen. Samen met een bijzonder team heb ik deze editie van LekArt mogen vormgeven.

Ik hoop dat deze editie verrast, verwondert, maar ook confronteert! LekArt festival 2016 is een bijzondere wandeling, met soms een rauw randje.

Myrthe van der Boom
Curator en projectleider LekArt 2016

Circus Engelbregt, *Laat Ons Zitten*, 2016, stoelen

Martijn Engelbregt wil ontregelen én verbinden. Onder de naam Circus Engelbregt ontwikkelt hij (kunst)projecten waarbij de confrontatie wordt opgezocht. Voor Gedeelde Grond ontwierp hij een kunstparticipatieproject waarin het delen van onze grond centraal staat. Om bezoekers welkom te heten en hen niet te laten verdwalen, markeert hij de route met stoelen van bewoners. De stoel is een rustpunt, een plek om te ontmoeten, een plek voor bezinning, een uitnodiging voor de vreemdeling en een symbool voor gastvrijheid richting de onbekende mens. De stoelen vormen de bewegwijzering van de kunstroute en lopen als een rode draad door het festival.

Tijdens de LekArt-kunstroute kom je verschillende soorten stoelen tegen. Allereerst zijn er de stoelen van het project 'Laat Ons Zitten' van Circus Engelbregt, die de bewegwijzering van de route vormen. Deze stoelen zijn beschikbaar gesteld door de wijkbewoners en we willen je vragen netjes met deze stoelen om te gaan. Ook zal je tijdens je wandeling **gele** en **blauwe** LekArt-stoelen tegenkomen. Deze gekleurde stoelen zijn voorzien van een nummer dat overeenkomt met de nummers in je programmaboekje. De blauwe stoelen horen bij de **kunstwerken**, de gele bij **interessante zaken** in de wijk.

Het gloednieuwe restaurant una Volta bevindt zich in het oudste deel van de fabriek. In 1868 was hier een locomotiefloods. Dit gemeentelijk monument is de oudste nog bestaande locomotiefloods van Nederland. In de jaren dertig vestigde meubelmerk Gelderland zich in de fabriek. Op verschillende plekken in het pand werd gewerkt aan de inmiddels bekende designklassiekers van het merk. De locomotiefloods was het tekenlokaal, bij de huidige studio's en ateliers werden de banken en stoelen gestoffeerd en de Grote zaal fungeerde als productiehal. In de jaren negentig is de fabriek gekraakt. Een groep creatieve zelfstandigen heeft het complex recentelijk omgevormd tot dé creatieve hotspot van Culemborg.

Popel Coumou,*Untitled, 2013**Untitled, 2014****Untitled, 2015, analoge kleurenfoto***

In de fotografische werken van Popel Coumou komen meerdere beelden samen tot één geheel. Ze maakt gebruik van de collagetechniek, waardoor ze geometrische vormen uit de architectuur samen kan voegen met het landschap. Hierdoor ontstaat er een compleet nieuwe ruimtelijke omgeving. De wijk EVA-Lanxmeer, die we als voedingsbodem hebben genomen voor de inhoud van het festival, halen we via deze werken op poëtische wijze in De Gelderlandfabriek naar binnen.

Simone Hooymans,
Rett Ned, 2016, animatiefilm

3

Tijdens LekArt festival is Simone Hooymans' animatiefilm 'Rett Ned' voor het eerst te zien in Nederland. Door het samenspel van de animatie met de muziek van de Noorse band Building Instrument word je meegevoerd naar een wereld waarin de natuur centraal staat. Net als de wijk EVA-Lanxmeer, heeft ook de fantasiewereld van Simone Hooymans zijn eigen logica en structuur. Deze wereld wordt tentoongesteld in de industriële Gelderlandfabriek.

Ronald Schinkelshoek,
Cocon, 2016, sculptuur

4

In restaurant una Volta kun je terecht voor een versnapering, een kopje koffie en een moment van verlichting. Je verblijft echter niet alleen in deze industriële ruimte. Je moet het restaurant delen met 'Cocon', een werk van Fabriekier Ronald Schinkelshoek. Normaal gesproken hangt het werk in de lucht, maar speciaal voor LekArt is het op de grond gezet, waar het een groot deel van de ruimte in beslag neemt.

Titia Hajonides,
Symbiose, 2016, interactieve installatie

5

Hoe je ook woont en of je het wilt of niet, er moet altijd iets worden gedeeld. In EVA-Lanxmeer kiest men hiervoor, maar hoe is dat in jouw woonomgeving? Wat deel jij en hoe bevalt dat? Titia Hajonides deed onder-

zoek in EVA-Lanxmeer. Ze heeft gekeken naar de oorsprong en de structuren, maar ook naar wat er wel en niet gedeeld wordt in de wijk. Op LekArt laat ze symbiose zien vanuit drie verschillende hoeken. Om te beginnen is er het verslag van haar onderzoek in EVA-Lanxmeer. Daarnaast wordt de bezoeker uitgenodigd na te denken over de symbiose in zijn of haar eigen wijk. Tot slot laat ze in een kas zien hoe planten en dieren met elkaar samenleven, en wat wij hier als mensen van kunnen leren.

6

Malou van der Molen,

No Owner, 2016, textiele installatie, audio

Voor LekArt 2016 maakte Malou van der Molen een nieuwe installatie waarvoor de wijk EVA-Lanxmeer als voedingsbodem dient. Op basis van materialen die ze in de wijk bij elkaar gesprokkeld heeft, creëert ze een landschap van textiele coulissen. Ook ging ze in gesprek met de bewoners van de wijk om de sociale verhoudingen te onderzoeken. Wat wordt er in de wijk gedeeld en met wie of wat? Waar worden de grenzen getrokken? Door middel van audio worden de regels van de wijk voorgedragen.

7

Petra Noordkamp,

Als je terugkomt woon ik aan het water, 2016,
film stills, Arcadia, 2014, film

Petra Noordkamp fotografeert en maakt films waarin ze onderzoekt hoe de beleving van architectuur en de stedelijke omgeving beïnvloed worden door ervaringen, herinneringen, dromen en films. Momenteel werkt ze aan een film over EVA-Lanxmeer. De werktitel van de film, 'Als je terugkomt woon ik

LekArt
festival
2016

Malou van der Molen

aan het water', is de eerste regel van het gedicht 'Laatste Brief', van Adriaan Roland Holst dat ze als uitgangspunt voor de film gebruikt. Op LekArt zal Noordkamp een aantal stills tonen van reeds gemaakte opnamen in EVA-Lanxmeer. Ook zal ze inzicht geven in haar werkproces en zal haar film 'Arcadia', over de Siciliaanse stad Gibellina, op het festival worden getoond om de poëtische stijl van de kunstenaar te introduceren.

8

Circus Engelbregt,

BEZIT GEMIS, 2016, interventie

Ga recht tegenover de stoelen staan. Zie dat de rij stoelen een begin, een middenstuk en een einde heeft. Ontdek welke stoel je 'roept'. Ga op het puntje van deze stoel zitten en sluit je ogen. Ontspan jezelf zo volledig mogelijk en voel het gewicht van je lijf op de stoel drukken. Leg je handen open voor je neer op je knieën en wacht geduldig op wat komen gaat.

9

Waterzuivering

In de wijk EVA-Lanxmeer is een uitgekiend watersysteem aanwezig. Er wordt gezamenlijk gewerkt aan bewust, zuinig watergebruik en lokale waterzuivering. Op deze manier wordt de vraag naar drinkwater tot een minimum teruggebracht. Hier wordt het regenwater gebufferd en gefilterd. Eerst stroomt het vuile water van de straten en de woningen door deze helofytenfilters, waar het wordt gezuiverd door het riet. Daarna wordt het schone water in de vijvers geloosd. Op deze manier blijft het water in de wijk en stroomt het niet weg via het riool.

10

Henk Wildschut,***Not in my backyard, 2016, foto's op zeildoek***

Documentair fotograaf Henk Wildschut maakt foto's van vluchtelingenkampen. Hiervoor bezocht hij onder andere 'De Jungle' in Calais, een geïmproviseerd kamp waarin duizenden mensen wachten tot ze de oversteek naar Engeland kunnen maken. Speciaal voor festival LekArt maakte Wildschut de expositie 'Not in My Backyard'. Hij printte zijn foto's uit op irritant groot formaat en zette deze in de tuinen van bewoners van EVA-Lanxmeer. De bewoners kunnen niet om de beelden heen, waardoor het werk vragen oproept. In hoeverre delen wij onze grond met vluchtelingen? Mogen ze dichtbij komen of houden we ze liever op afstand?

11

Het Kwarteel

Woongroep 'Het Kwarteel' bestaat uit 24 koopappartementen voor 45-plussers. De woongroep beschikt over een aantal gemeenschappelijke voorzieningen, zoals een fietsenstalling en de gemeenschappelijke ruimte 'Het Rondeel'. Ook ligt er tussen de woningen een grote, gemeenschappelijke tuin. Ondanks het feit dat de bewoners veel met elkaar delen, wordt het behoud van de privacy ook op prijs gesteld. Dit noemen ze in Het Kwarteel 'nabuurchap'.

12

Henk Wildschut,***Not in my backyard, 2016, foto's op zeildoek***

Documentair fotograaf Henk Wildschut maakt foto's van vluchtelingenkampen. Hiervoor bezocht hij onder andere 'De Jungle' in Calais, een geïmproviseerd kamp waarin duizenden mensen

wachten tot ze de oversteek naar Engeland kunnen maken. Speciaal voor festival LekArt maakte Wildschut de expositie 'Not in My Backyard'. Hij printte zijn foto's uit op irritant groot formaat en zette deze in de tuinen van bewoners van EVA-Lanxmeer. De bewoners kunnen niet om de beelden heen, waardoor het werk vragen oproept. In hoeverre delen wij onze grond met vluchtelingen? Mogen ze dichtbij komen of houden we ze liever op afstand?

Het oude landschap

13

Als je goed kijkt is in EVA-Lanxmeer het oude landschap nog terug te vinden. Lange doorgaande paden, resten van oude beplanting en de oude hoogstamboomgaard verwijzen naar vroegere tijden. In de late Middeleeuwen werd de polder Langsmeer opgedeeld in langgerekte stukken grond die werden verkocht aan boeren. De richting van de lange lijnen is nog altijd goed te zien bij het pad langs de boomgaard. Omdat hier een drinkwaterwingebied is, is de oude boomgaard bewaard gebleven, deze wordt nu beheerd door de bewoners. Elk jaar in september worden de appels geplukt en viert de wijk het Appelfeest.

Bart Ensing,

Verbinding, 2016, installatie

14

Bart Ensing maakt hangende installaties die zoveel mogelijk aansluiten bij de kenmerken van het terrein. Zo ook in de appelboomgaard van EVA-Lanxmeer. Deze boomgaard vormt een scheiding tussen twee gedeeltes van EVA-Lanxmeer, of is het juist een verbinding? Zo vormen de draden die hij spant tussen de hoge takken en de grond enerzijds grenzen, maar vinden de draden ook aansluiting. Neem

Henk Wildschut

plaats in een van de nisjes die zich tussen de draden hebben gevormd en kom even tot rust tussen de appelbomen.

15

Stefan Gross,

Strong reception, 2016, sculptuur

Nooit eerder waren er zo veel mensen op de vlucht als nu. Ze hebben hun hebben en houden en zelfs hun naasten achter zich moeten laten in hun zoektocht naar geluk. Stefan Gross' 'Strong Reception' verwijst naar vertrekken, arriveren en opnieuw beginnen. Toch laten de vluchtelingen hun vaderland nooit helemaal achter zich. Door middel van televisieschotels weten zij hun heimat toch weer in hun nieuwe huiskamers te halen. Zo zijn ze nooit helemaal afgesloten van hun vaderland.

16

Circus Engelbregt,

EEN(ZAAM)HEID, interventie

Neem plaats op een van de stoelen in de cirkel. Vul de eenzaamheidswijzer in en ontdek welk eenzaamheidstype jij bent. Vind onder de aanwezigen iemand van (ongeveer) hetzelfde type. Vervolg gezamenlijk de route en praat met elkaar over hoe je met jouw en andermans eenzaamheid omgaat.

17

Henk Wildschut,

Not in My Backyard, 2016, foto's op zeildoek

Willen wij eigenlijk wel een vluchtelingenkamp in onze achtertuin? Eerder op de route kwam je langs foto's van Henk Wildschut die in de achtertuinen van bewoners zijn geplaatst, maar wat nou als de bewoners daar helemaal niet op zitten te

wachten? Dan moeten de kampen uitwijken naar open plekken zoals deze nis. Maar ook hier deelt EVA-Lanxmeer haar grond met de foto's. Staan de foto's nu ver genoeg van ons af, of zien we ze liever nog wat verder weggaan? Willen we ze misschien het liefst helemaal niet zien?

Waterbassin, pomphuis en watertoren

18

In het hart van EVA-Lanxmeer staan de oude watertoren en het oude pomphuis van Vitens. Ze staan in het waterwingebied, maar zijn sinds 2005 niet meer in gebruik. De watertoren (1911) is ontworpen door Visser & Smit Hanab. De toren is maar liefst 35 meter hoog en heeft een enorm waterreservoir. Op dit moment wordt er gezocht naar een passende, duurzame en rendabele herbestemming voor de watertoren en het pomphuis.

Robert Roelink,

*Welcome to paradise; don't say we
can do nothing, 2016, sculptuur*

19

Robert Roelink maakt in zijn werken gebruik van schijnbaar waardeloze en overvloedige spullen. Materialen als plastic, tape en huishoudelijk afval vormt hij om tot kunst. De kunstwerken reageren op de toestand van het milieu en onze 'duurzame' samenleving. 'Welcome to paradise; don't say that we can do nothing' houdt zich bezig met een aantal vragen. Waar klampen wij ons aan vast? Zijn wij een reddingsboei voor een ander, of juist niet? Kortom: willen wij onze grond eigenlijk wel delen of houden we liever vast aan ons eigen land?

LekArt
festival
2016

Stefan Gross

Thermo Bello is een wijkenergiebedrijf dat eigendom is van de bewoners van EVA-Lanxmeer. Hier wordt het verwarmingswater verwarmd. Het water wordt door geïsoleerde verwarmingsbuizen die onder de grond liggen naar de woningen en gebouwen die op het warmtenetwerk zijn aangesloten geloodst. Het water komt afgekoeld weer terug bij het bedrijf en wordt hier weer opnieuw opgewarmd. Zo is er steeds warm water beschikbaar en gaat er geen water verloren tijdens het proces. Op het waternetwerk zijn 210 woningen en 8 bedrijven aangesloten. Ook de twee schoolgebouwen van ORS Lek en Linge worden met dit water verwarmd.

21. Karijn Kakebeeke,***Point of view, 2016, foto-installatie, film***

21

Met haar fotografieproject 'Point of View' deelt Karijn Kakebeeke zowel de percepties van vluchtelingen als van stadsbewoners. Want de manier waarop zij iets bekijken is totaal verschillend. Hun beeld wordt gekleurd door hun eigen ervaringen, geschiedenis en cultuur. Ze vroeg zich af hoe zij naar hetzelfde onderwerp kijken en hoe ze het uitbeelden. Dit heeft ze vast weten te leggen in de foto's die hier worden getoond. Gedeelde grond krijgt verschillende gedaantes in het project. Na afloop kan de vraag gesteld worden: delen wij de oorsprong van onze verlangens?

dans, theater, circus

vrijdag **23** september **20:00** uur

in de Gelderlandfabriek

Met studenten van ■ Fontys Hogeschool voor de
Kunsten Tilburg ■ Theateropleiding Antwerpen

■ De Acteerschool Rotterdam

Entree € 5,- **Reserveren** via de website

www.lekart.nl ■ **info@lekart.nl** ■ **#lekart16**

Jong Talent

LekArt
festival
2016

Performance by Katja Heilmann, photo: Johan van Veen

Programma

vrijdag **23** september

Tijd	Rondleidingen*	Overige activiteiten
9:30		53 Workshop De binding met de grond Rob van Leeuwen in Toon Hermanshof
11:00	Kunst van het samenleven <i>Gerwin Verschuur</i>	
12:00	Kunst van dichtbij Myrthe van der Boom	
13:00	Kunst van dichtbij Krista van der Bron	
14:00	Kunst en wonen <i>Caroline Franssen</i>	53 Workshop De binding met de grond Rob van Leeuwen in Toon Hermanshof
15:00	Kunst van het samenleven <i>Gerwin Verschuur</i>	
16:00	Kunst in het landschap <i>Caroline Franssen en Titia Hjonides</i>	
20:00	DPS LekArt Jong talent: Dans, theater, circus	

* bij veel belangstelling zullen extra rondleidingen worden ingelast op halve uren

Praktische Informatie

Tijdens LekArt festival ben je te gast in de wijk EVA-Lanxmeer. Om je bezoek soepel te laten verlopen willen we je daarom op enkele zaken wijzen. Ondanks dat de bewoners je welkom heten in hun wijk, vragen we je hun privacy te respecteren. Niet alle woningen in de wijk zijn onderdeel van het festival. Kijk bij deze woningen dan ook niet door de ramen naar binnen, ook al is de architectuur nog zo mooi. Ook willen we je vragen om te allen tijde op de paden te blijven, zodat het groen in de wijk in tact blijft en je niet per ongeluk in iemands achtertuin terecht komt. Laat daarnaast ook geen rommel achter, dat zou zonde zijn van de prachtige omgeving. Blijf je ervan bewust dat je door een woonwijk loopt en maak dus niet al te veel lawaai. De bewoners van EVA-Lanxmeer waarderen de rust in hun wijk. Geniet van deze rust en de prachtige omgeving. Bedankt voor je begrip!

zaterdag 24 september

Tijd	Huiskamer activiteiten	Podiumkunsten	Rondleidingen	Overige activiteiten
Vanaf 11:00				29 Hutten bouwen o.l.v. <i>Jorn Mols Veld</i> bij Onderlandwoningen
11:30	10 Dagelijks leven <i>Andrea van Leeuwen</i> Vasalishof	DPG Opaco Negro Blanc Choreografie <i>Helma Melis</i>	Kunst en wonen <i>Caroline Franssen</i> en <i>Jasper Cremer</i>	
Vanaf 12:00				53 Hoffeest in Toon Hermanshof Troubadours: <i>Isabelle Amé, Kok de Koning</i>
12:00				49 Workshop vanaf 6 jr. Aqua Morgana o.l.v. <i>Egied Simons</i> Caetshage
12:30		DPG Opaco Negro Blanc Choreografie <i>Helma Melis</i>		
13:00	40 Debat deeleconomie <i>John Huige</i> Oeiwoning	DTW Dood op de boot <i>Vloeistof</i>		
13:30		DPG Opaco Negro Blanc Choreografie <i>Helma Melis</i>	Kunst in het landschap <i>Anne van der Kooij</i>	
14:00	33 Pianoconcert <i>Mirsa Adami</i> Onderlandwoning			49 Workshop vanaf 6 jr. Aqua Morgana o.l.v. <i>Egied Simons</i> Caetshage
14:30		DPG Homo Avatar Choreografie <i>Katja Heitmann</i> DTW Dood op de boot <i>Vloeistof</i>		
15:30	33 Pianoconcert <i>Mirsa Adami</i> Onderlandwoning	DPG Homo Avatar Choreografie <i>Katja Heitmann</i>	Kunst en wonen <i>Caroline Franssen</i> en <i>Giovanni Pilato</i>	
16:00		DTW Dood op de boot <i>Vloeistof</i>		
16:30		DPG Homo Avatar Choreografie <i>Katja Heitmann</i>		
21:30		DPG LekArt NIGHT: SINAS concert dansavond		

Dans Podium Gelderlandfabriek

Dans Theater Water

zondag 25 september

Tijd	Huiskamer activiteiten	Podiumkunsten	Rondleidingen	Overige activiteiten
Vanaf 11:00				29 Hutten bouwen o.l.v. Jörn Mols Veld bij Onderlandwoningen
11:30	10 Dagelijks leven Andrea van Leeuwen Vasalishof	DPS Homo Avatar Choreografie Katja Heitmann	Kunst en architectuur Caroline Franssen en Jasper Cremer	
Vanaf 12:00				53 Hoffeest in Toon Hermanshof Troubadours: Mees, Florian Wolff
12:30		DPS Homo Avatar Choreografie Katja Heitmann		
13:00	40 Debat deeleconomie John Huige Oeiwoning	DTW Dood op de boot Vloeistof		
13:30		DPS Homo Avatar Choreografie Katja Heitmann	Kunst in het landschap Anneke de Liefde en Titia Hajonides	
14:00	Pianoconcert Mirsa Adami Onderlandwoning			
14:30		DPS Opaco Negro Blanc Choreografie Helma Melis		
		DTW Dood op de boot Vloeistof		
15:30	33 Pianoconcert Mirsa Adami Onderlandwoning	DPS Opaco Negro Blanc Choreografie Helma Melis	Kunst en wonen Caroline Franssen en Cees Martens	
16:00		DTW Dood op de boot Vloeistof	Kunst in het landschap Caroline Franssen en Titia Hajonides	
16:30		DPS Opaco Negro Blanc Choreografie Helma Melis		

DPS Dans Podium Gelderlandfabriek DTW Dans Theater Water

TIP Breng ook een bezoek bij **de Fabriekeers** in de Gelderlandfabriek. Een aantal van hen zet de deuren open.

A man with a short, spiky haircut is playing a saxophone on a stage. He is wearing a white jacket with a patterned lapel over a dark shirt. The background is dark with some stage lights and a blurred green sign with the letters 'US' visible on the left.

Night

LekArt
festival
2016

SINAS

concert
dansavond

zaterdag **24** september **21:30** uur

zaal open vanaf 21:00 uur

in de Gelderlandfabriek

Entree € 5,- Reserveren via de website

www.lekart.nl ■ info@lekart.nl ■ [#lekart16](https://twitter.com/lekart16)

22

Baldin Ahmad,***Il mio fratello, 2011, sculptuur***

De installatie van Baldin Ahmad is gebaseerd op zijn persoonlijke verhaal. In 1969 kwam zijn broer door het regime van Saddam Hoessein om het leven. Zijn pijn heeft hij proberen uit te drukken in dit werk. Hij heeft ervoor gekozen een stoel tot kunstobject te maken, omdat de oude Egyptenaren geloofden dat het lichaam de zetel was van een van de zielen Ba of Ka. Hij heeft de stoel bekleed met was, alsof de stoel de belichaming van zijn broer is geworden. Op deze manier deelt hij zijn eigen verhaal met de bezoekers van LekArt.

23

Marinke van Zandwijk,***Golden Rope, 2016, glazen sculptuur***

Geblazen en vervormde glazen bellen vormen de basis van het werk van Marinke van Zandwijk. In combinatie met andere materialen, zoals ijzerwerk of draden, krijgen de bellen context. Vervolgens is het de omgeving die de bel voorziet van inhoud en lading. Door bellen in de lucht te hangen of door ze op te sluiten in een kooi verandert hun betekenis. De mens maakt grenzen, verdeelt de grond en deelt de wereld op in landen. Het enige wat nog overblijft, als alle grond is verdeeld, is de lucht waarin de bellen zweven.

24

Flos Pol,***Nestvormen, 2010-2011, jute***

Hangend aan een boom wiegen de 'Nestvormen' van Flos Pol in de wind. Ze zijn gemaakt van juten touwen die de fruit- en boomkwekers in de buurt gebruiken, en die vervlochten zijn

Baldin Ahmad

tot nesten. In haar werk maakt Flos Pol gebruik van natuurlijke materialen. Zo herschept zij de kwetsbaarheid en kracht van de natuur in nieuwe vormen. De gevlochten nesten regeneren nat en verkleuren door de zon. Ze zijn onderhevig aan de elementen en de natuur. Flos onderzoekt de eigenschappen van de materialen waarmee zij werkt en experimenteert met de mogelijkheden die de materialen haar bieden. De nestvormen vloeien samen met het landschap.

25

Het Werfhuis

Het Werfhuis (2005) bestaat uit een eengezinswoning, een appartement en een kleinschalige onderwijsvernieuwend kleuter- en basisschool genaamd 'De Werfklas'. De architect heeft bij de bouw van het Werfhuis geëxperimenteerd met een grote variëteit aan materialen, van baksteen tot strolembalen. Deze materialen zijn deels hergebruikt. Het duurzame energiegebruik in het gebouw wordt mogelijk gemaakt door hoge isolatie, een computergestuurde houtkachel en een warmwatersysteem waarvoor de warmte onttrokken wordt aan de luchtafvoer. Tijdens de speciaal georganiseerde 'Werkwerf' bouwden mensen van over de hele wereld mee aan het Werfhuis.

26

De Oude Lekarm

De grote vijver in de wijk is niet zomaar een vijver. Het is een oude rivierarm van de Lek.

Voordat er dijken langs de Lek waren, woonde men op de hoogste gronden. EVA-Lanxmeer is zo'n historisch hoger gelegen bewoningsgebied in het vroeger zo dynamische rivierenland. Het ligt op het kruispunt van twee stroomruggen. Een stroomrug is een baan zand, waar ooit een oude rivierloop lag. Voor de waterstructuur van de wijk is een oude stroomrug

van de vroegere Lek opnieuw gegraven, zodat de geschiedenis zichtbaar wordt in de wijk. Neem plaats en kijk uit over de wijk, waar gekleurde huizen worden weerspiegeld in het water.

Menno Hiele, ***Hosetree, 2016, hydrosculptuur***

27

Menno Hiele maakt 'hydrosculpturen'; waarbij hij het natuurlijke en het kunstmatige (datgene wat de mens creëert) wil laten fuseren. Hij vindt dat de grens hiertussen niet bestaat. De vraag is: "Kan een door de mens gemaakt houten object zich weer gedragen als een natuurlijk iets?" Zijn installaties zijn dynamisch op twee manieren: ze bewegen en ze zijn vergankelijk. Zijn 'Hosetree' is een levende boom van transparante pvc slangen waardoor voedingsrijk water naar de planten stroomt, die aan de uiteindes van de slangen groeien. De boom is maar liefst tien meter lang!

Droomhuizen

28

Leerlingen van 4VWO van ORS Lek en Linge hebben voor het vak CKV hun eigen droomhuizen ontworpen. Geïnspireerd door hun omgeving, door de huizen in EVA-Lanxmeer en door persoonlijke dromen hebben de leerlingen een droomhuis uitgedacht en in 3D getekend. De meest bijzondere exemplaren zijn hier te bewonderen tijdens LekArt.

Huttenbouwfeest

29

Ooit zal hier verder worden gebouwd aan de wijk. Nu is het doelloze grond. Hier is plek voor alles. Om dat te vieren worden hier tijdens LekArt hutten gebouwd. Jorn Mols en Stach

Steinstras zullen met veel materialen, afkomstig uit de wijk en erbuiten, hutten bouwen. Wie mee wil helpen, mag meebouwen!

30

Rutger van Mazijk - Rieten boot

Terra Bella beheert namens de bewoners van EVA-Lanxmeer de openbare ruimte samen met de Gemeente Culemborg en Vitens. Bewoners helpen zelf ook mee met het onderhoud. Een groot deel van het werk wordt uitgevoerd door een speciale groenbeheerder, Rutger van Mazijk. Rutger liep al een tijd rond met het idee om het weggesneden riet te hergebruiken. Voor LekArt kwam dit idee tot uiting door samen met een aantal anderen een boot te maken van het riet, dat Rutger heeft gemaaid rond de grote waterpartij.

31

Flos Pol,

Nestvormen, 2010-2011, jute

Wierwerken, 2014-2015, wier uit eigen tuin, aquarelpapier

Hier in de onderlandwoning en in de patio nemen de nestvormen van Flos Pol de ruimte over. Binnen zijn haar 'Wierwerken' te zien. Voor deze werken maakt ze gebruik van materialen die afkomstig zijn uit haar eigen tuin, haar eigen grond. Ze legt verbindingen met de natuur en gebruikt het tuinleven als inspiratiebron. De materialen verwijzen naar de vergankelijkheid en het wisselen van de seizoenen. Flos onderzoekt de eigenschappen van de materialen waarmee zij werkt en experimenteert met de mogelijkheden die de materialen haar bieden. Hierbij ontstaan dromerige en vervreemdende beelden.

Op een archeologische vindplaats, in een kunstmatige heuvel van 4 meter hoog, zijn drie onderlandwoningen gebouwd. De woningen lijken van buitenaf op elkaar, maar zijn van binnen anders vormgegeven. Er is veel aandacht besteed aan de manier waarop daglicht de woning binnenkomt. Daardoor maken de woningen van binnen, in tegenstelling tot wat vaak de verwachting is, een uitermate lichte en ruimtelijke indruk. De laag aarde die op de woningen ligt zorgt voor een goede isolatie en klimaatregulatie. Dat betekent dat het lang warm blijft in de winter en het er in de zomer lekker koel is. De architect van de onderlandwoningen, Jasper Cremer (tevens de architect van het Werfhuis), woont zelf ook in een van de woningen. Hij heeft zijn eigen droomhuis weten te realiseren in EVA-Lanxmeer.

Henny van der Meer,

Untitled, 2015, driedimensionale stalen wandobjecten

De stalen wandobjecten van Henny van der Meer zijn het resultaat van een diepgewortelde fascinatie voor natuurlijk groeiprocessen. Zonder zaad geen wortels, zonder wortels geen stam en takken. Laagje voor laagje last hij kleine stukjes staal aan elkaar en op die manier groeit het beeld door, net als planten in de natuur. De wisselwerking tussen natuurlijke groei en de beïnvloeding door de mens speelt een grote rol in haar werk. De wandobjecten zijn te zien in het huis van Jasper Cremer, die tevens de architect is van de onderlandwoningen en de Werfklas.

LekArt
festival
2016

Joëlle Erkamp en Caroline Langendoen

In de wijk liggen drie prehistorische vindplaatsen. Ze zijn opgehoogd met grond die vrij is gekomen tijdens de bouw. Zo worden ze beschermd totdat nader onderzoek zal plaatsvinden.

Op de hoge gronden in EVA-Lanxmeer woonden al sinds de prehistorie mensen in boerderijen. Op deze plek is een vindplaats uit de Brons- of IJzertijd. Tijdens een kort archeologisch onderzoek zijn hier botten, aardewerk, houtskool en verbrande leem aangetroffen. Wat delen we hier onder de grond?

Robert Roelink,

Just one bird can show us our freedom;

A MATTER OF LIFE AND DEATH, 2016,

sculptuur

Uit schijnbaar waardeloze en overvloedige spullen bouwt Robert Roelink kunstwerken die reageren op de toestand van het milieu en onze 'duurzame' samenleving. Dit werk, een stevige rode tank, lijkt haast de grenzen van EVA-Lanxmeer te verdedigen. Ware het niet dat het kanon volledig verboden is en door vogels wordt aangevallen. Deze inflatable gaat over de vragen: Tot waar delen wij onze grenzen? Tot waar verdedigen wij onze grenzen? En waarom zien mensen landsgrenzen terwijl vele andere dieren ze niet zien?

Lars Jansen, *Papaver*, 2008, sculptuur

***Papaver*, 2016, sculptuur**

36

Aan de overkant van het water staan twee papavers van Lars Jansen, een van de Fabriekers. De papaverplant is tweeslachtig en staat in dit geval symbool voor zowel het mannelijke als het vrouwelijke. Man en vrouw komen samen in deze plant en delen dus dezelfde grond. Beeldende kunst is voor Lars Jansen een beeldtaal, die voor iedereen herkenbaar is en door iedereen wordt gedeeld. In plaats van een grens te trekken, laat hij deze in zijn werk juist vervagen, zoals in de natuur ook vaak het geval is.

Tijdens LekArt stelt Lars Jansen zijn atelier in De Gelderland-fabriek open voor de bezoekers van het festival. Hij exposeert hier echter niet alleen, maar deelt de ruimte met de schilderijen van Marlies 't Hart.

Meau Verweij,

***Shelter (voor een zwerfkei)*, 2016, installatie**

37

Shelter (voor een zwerfkei) van Meau Verweij roept op tot het delen van de grond met het onbekende. Zijn tenten vervagen de grens tussen binnen en buiten omdat zij midden in de natuur in EVA-Lanxmeer staan en door hun opdruk in de omgeving opgaan. Ondanks de harde lijnen en puntige daken, zijn ze door hun functie toch teder. Ze bieden onderdak aan wie dat nodig heeft. Bijvoorbeeld aan een zwerfkei, waarvan niemand precies weet waar hij vandaan komt.

Rob Voerman

Grondwater

38

Water speelt een belangrijke rol in EVA-Lanxmeer. Dan gaat het niet alleen om het water dat je aan de oppervlakte ziet, maar ook om het grondwater dat direct onder het maaiveld zit. De diepte varieert, in de zomer is het peil lager dan in de winter. Vitens haalt jaarlijks 2 miljoen m³ water uit de bodem, op een diepte tussen de 100 en 150 meter. De drinkwaterwinning heeft echter geen invloed op het grondwater, want dit water zit diep weggestopt onder een dikke laag klei.

Architectuur

39

De wijk is rijk aan een bijzondere diversiteit in architectuur. Je ziet organisch ogende kaswoningen, woningen met hele strakke lijnen en vrolijk gekleurde huizen aan het water. Deze woningen, maar ook de scholen en de kantoren in de wijk, zijn allemaal energiezuinige gebouwen. Deze zijn gebouwd met materialen die in alle fasen van hun levenscyclus een minimale milieubelasting opleveren. Dat geldt voor grondstofwinning, productie, transport, verwerking, gebruik en de eventuele sloop en de nasleep daarvan. Hierin is gekozen voor het gebruik van natuurlijke materialen, zoals hout en riet.

Rob Voerman,

Brother, 2000, grafisch werk

Aftermath, 2014, foto

Vault, 2015, staande installatie

40

Rob Voerman heeft een sterke handtekening die in al zijn diverse media te zien is. Zowel in zijn grafische werk als in zijn foto's zie je een vreemde wereld; een verlaten landschap.

Waar kom je als bezoeker terecht? Gelukkig is er een veilige plek waar je kunt schuilen. Je kunt namelijk in de grote, robuuste sculptuur 'Vault' kruipen. Zo wordt een vreemde, ongebruikelijke wereld toch toegankelijk gemaakt.

41

Menno Hiele,

Original Function #4, 2016, hydrosculptuur

Ook 'Original Function #4' van Menno Hiele is een sculptuur waarin het natuurlijke en datgene wat de mens creëert samenkomen. Het kunstwerk is abstract, maar lijkt toch duidelijk een boom voor te stellen. Het bouwwerk, gemaakt van houten planken, vervult ook dezelfde functie als een boom. In de aftakkingen groeien planten die hun voeding via doorzichtige pvc-slangen uit de grond halen. Het hout, dat uiteraard afkomstig is van een boom, vervult nu dus dezelfde functie, ondanks dat het van vorm is veranderd.

42

John Sikking,

geen titel, 2014, schilderij

geen titel, 2015, schilderij

geen titel, 2016, schilderij

De schilderijen van John Sikking laten een andere wereld zien. Dit is soms een kleurrijk bos, dan weer een mysterieuze donkere ruimte of een uitgestrekte vlakte. Of ze beelden een dier uit, zoals de dierbouwwerken die hier te zien zijn. Ze nemen de benedenverdieping van de kaswoning van bewoner Job Creyghthon in beslag. De 'Dierbouwwerken' bestaan uit verschillende lagen en texturen en zien er net iets anders uit dan andere dieren, waardoor ze een vervreemdend effect hebben.

Hoe delen deze dieren de grond met de kaswoning waarin ze worden tentoongesteld?

Joëlle Erkamp en Caroline Langendoen,

Onland, 2016, video

43

Vaste patronen en aangeleerde gewoonten liggen diep verweven in ons dagelijks leven, maar wat zijn de effecten hiervan eigenlijk? Wij Nederlanders koesteren de natuur en in het bijzonder ons duinlandschap, maar ondertussen staan we dagelijks in de file naar ons werk en steken we bij mooi weer direct de barbecue aan. De effecten van deze gewoonten houden ons in het dagelijks leven niet zo bezig, terwijl ons land voor een groot deel onder de zeespiegel ligt. In de video 'Onland' laten Joëlle Erkamp en Caroline Langendoen zien hoe vervreemd we zijn geraakt van de natuur, door alledaagse, menselijke handelingen te laten zien in verschillende landschappen. Hoe normaal is ons gedrag eigenlijk?

De Tempelmanwoning

44

De eigenaar en maker van deze experimentele woning was, de inmiddels overleden, Jan Tempelman. Het betonstenen huis met een gevelbekleding van cortenstaal is in 2000 opgeleverd en de architect is B.J. van den Brink. Het dak hangt aan een staalconstructie. Naast het huis zie je een groot opslagvat, dat is gebouwd voor de seizoensopslag van warmte afkomstig van de zonnepanelen. Zo kunnen de bewoners hun eigen huis het hele jaar door warm houden.

45

Marinke van Zandwijk,***"Building Paradise" Air, 2016, glas***

In plaats van de glazen bellen van Marinke van Zandwijk op te sluiten in een kamer, hangen ze hier vrijuit in de buitenlucht. Toch kunnen ze niet weg, ze zitten immers vast aan een paal. De context en inhoud van de bellen is veranderd door ze in een andere omgeving te plaatsen. Hier is lang niet alle grond verdeeld, maar toch vormen de bellen een soort grens op het grasveld.

46

Petit Montmartre

Op het Henriëtte Roland Holstplein presenteren zaterdag en zondag bewoners van de aanliggende hoven een Petit Montmartre: een kleine markt vol snuisterijen, exposities van eigen werk zoals schilderijen, sieraden en souvenirs. Daarnaast kan de bezoeker onder het genot van een kop koffie, thee of fris proeven van de zelf gebakken tarte tartin en far breton. In de weken voorafgaand aan LekArt hebben bewoners uit de wijk gewerkt aan een Ganzenbord bestaande uit tegels met mozaïekwerk.

47

Egied Simons,***Radix Morgana Culemborg, 2016,*
installatie met planten**

Op deze glazen platen groeien verschillende gewassen. De ontwikkeling van de wortelstelsels met hun bijzondere patronen en kleuren is tijdens LekArt 'live' te volgen. De planten worden opgekweekt uit zaden. Deze zaden bevatten de blauwdruk van de hele plant en zijn overal te vinden. Ze verspreiden

LekArt
festival
2016

Egied Simons

zich door de lucht, kleven aan hondenvachten en worden verkocht als raw food in de supermarkt. Hoe grijpen de wortels van verschillende planten in elkaar? Hoe zoekt de plant naar grip en voedsel? En is de ondergrond een afspiegeling van de bovengrond?

48

Ronald Schinkelshoek,

De Oranje Kamer, 2016, interactieve installatie

In de 'Oranje Kamer' van Ronald Schinkelshoek kun je even helemaal tot rust komen. Laat je verwennen en onderdompelen in deze oranje plek. Je wordt ontvangen door de gastheer, de kunstenaar zelf, die ervoor zal zorgen dat je je volledig op je gemak voelt. Hij zal zijn oranje grond met de bezoeker delen en de bezoeker een heuse wellness-behandeling geven. Wees welkom!

49

Stadsboerderij Caetshage

Stadsboerderij Caetshage is altijd een belangrijk onderdeel van het wonen in EVA-Lanxmeer geweest. Wekelijks worden hier biologische groentepakketten opgehaald door wijkbewoners en andere Culemborgers. Ook kun je op deze zorgboerderij terecht voor prachtige bloemen. De boerderij ontfermt zich over 2,5 hectare grond in de stad, van oudsher het Heilige Land genoemd. Het is een gebied met veel natuurlijke elementen zoals een kreek en hagen. Vijf percelen zijn bestemd voor biologische gewassen en kleinvee. Rond het kasteel van de heren van Caets is een bloementuin aangelegd.

KRAFT architecten / Atelier Rick Tegelaar,

Mobiele watertoren, 2015, installatie

50

De mobiele watertoren is ontworpen door architect Arno Geesink en productontwerper Rick Tegelaar en wordt gebruikt om moeilijk te bereiken plekken van water te voorzien. Ondanks het feit dat de toren 7,6 meter hoog is, kan hij makkelijk worden verplaatst. De toren is een reflectie op de wijk. Hoe kunnen wij elementen van EVA-Lanxmeer verplaatsen naar ons eigen leven? Net als het werk van Titia Hajonides zet ook dit werk aan tot nadenken over de eigen leefomgeving.

Flos Pol,

Tuinschatten, 2015, diversen uit eigen tuin

51

Voor haar 'Tuinschatten' maakt Flos Pol gebruik van materialen die afkomstig zijn uit haar eigen grond. Ze heeft het tuinleven als inspiratie gebruikt en deelt op deze manier de grond uit haar eigen tuin met de bezoekers van LekArt. De natuurlijke materialen en wijzen naar de vergankelijkheid en het wisselen van de seizoenen. Ze herschept de kracht en kwetsbaarheid van de natuur in nieuwe vormen, door de materialen op karton te plakken en ze in een andere omgeving te plaatsen.

Eetbaar Groen

52

Al het groen in de wijk wordt ecologisch beheerd, daarom kunnen er zoveel wilde dieren en planten leven. Vaak zijn ook de principes van de permacultuur het uitgangspunt. Dat betekent dat het groen eetbaar is. Bij de entrees tot de wijk zijn eetbare gewassen te vinden, afhankelijk van het seizoen. Proef de bladeren, bloemen of bessen!

53

Toon Hermanshof

Het Toon Hermanshof is één van de prachtigste hoven in EVA-Lanxmeer. Neem plaats onder de boom en kom even tot rust in dit groene hof. Het Toon Hermanshof staat bekend om haar feesten. Ook nu tijdens LekArt festival zal op de zaterdag en zondag een klein, intiem hoffeest worden georganiseerd in samenwerking met de bewoners van dit hof. Je kunt aanschuiven bij de workshop van Irma Mommers en luisteren naar poëzie, muziek en verhalen.

54

Stefan Gross,***Little Jungle, 2016, sculptuur***

Ook deze tenten van Stefan Gross verwijzen naar vertrekken, arriveren en opnieuw beginnen. De tenten zijn slechts een tijdelijk onderkomen voor vluchtelingen op zoek naar geluk. Toch is de plek waar hun tenten staan de plek waar zij welkom worden geheten. De tenten staan op gedeelde grond, maar de bewoners kunnen via de televisieschotels die eerder op de route te zien waren terugkijken naar hun eigen grond.

55

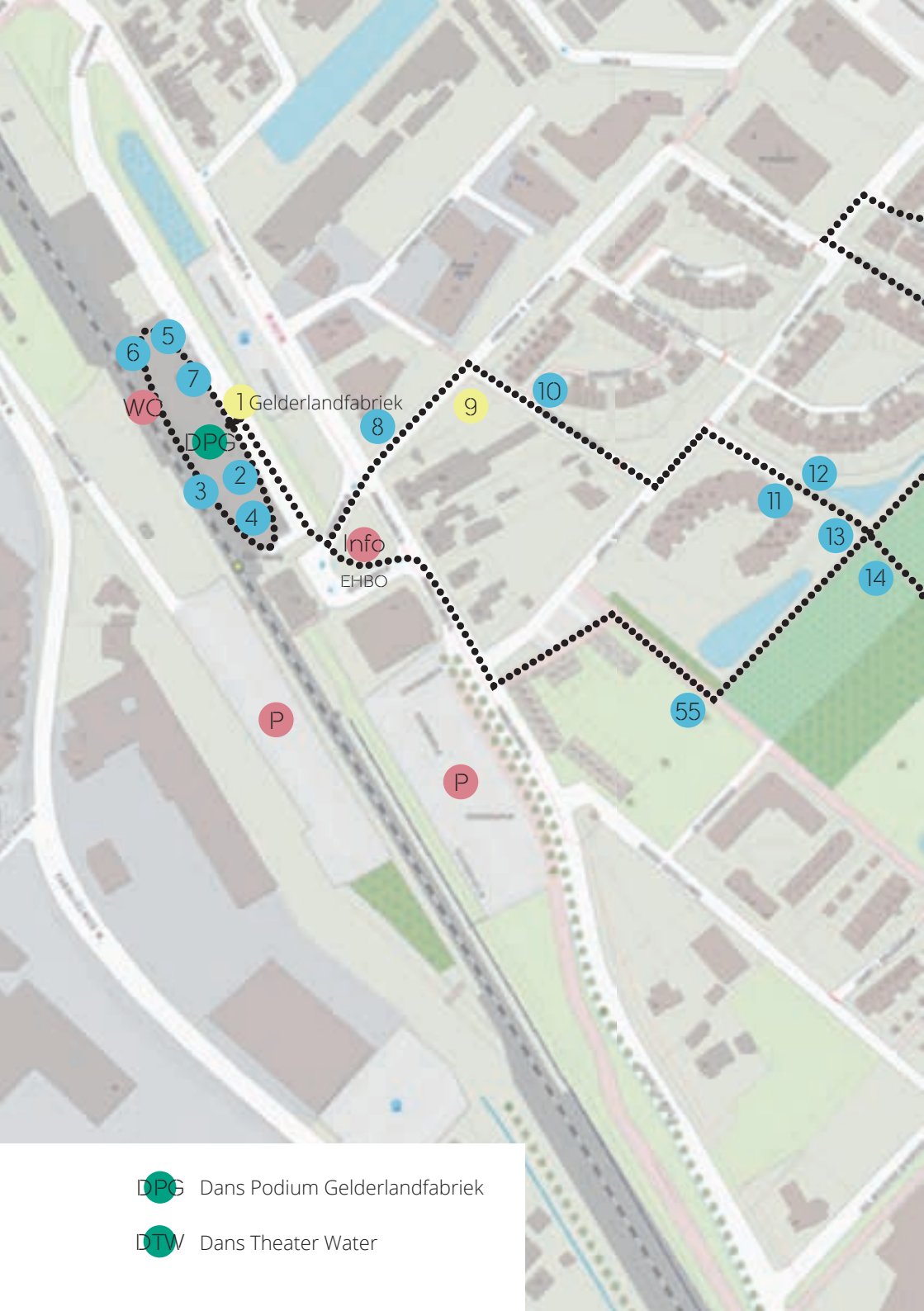
Circus Engelbregt,***BEZETEN, 2016, interventie***

Je bent aangekomen bij het begin van het einde van LekArt 2016. Je hebt kunnen wandelen, spelen, kijken, luisteren, ruiken, proeven... Heb je je grenzen verlegd? Leg je hoe dan ook voor een moment bij de situatie neer en neem de tijd om alle ervaringen in te laten dalen. Sluit je ogen en laat je aanraken. Geniet van de eindeloze ruimte die je omgeeft. Jijzelf, oneindig miniscuul en tegelijkertijd oneindig groot en uniek.

Bestuur Stichting LekArt: Voorzitter - Rosita Setz | Vice-voorzitter - Elisabeth ter Borg | Penningmeester - Wilfred Backers | Bestuurslid - Jan van Breugel | Bestuurslid - Jo-lan van Leeuwen **Het stichtingsbestuur dankt ieders bijdrage aan LekArt 2016.**

Naast de geselecteerde kunstenaars ook iedereen die aan deze editie heeft meegewerkt: Projectteam LekArt festival 2016 | Curator & Projectleider - Myrthe van der Boom | Assistent curator - Krista van der Bron | Landschapsarchitect - Titia Hajonides | Communicatie - Whitley Pothuizen, Henriett Somlai en Walter Wilhelm | Vrijwilligerscoördinator - Madelon de Boer | Producer - Jenny Kornelis | Adviseur communicatie - Evelien Kroese | Adviseur curator/projectleider - Macha Roesink **Vrijwilligers*:** Blogger - Lotte Hofstraat | Assistentie planning transport - Floriek Landeweerd | Producer - Veronique Stolwijk | Eindredacteur - Annette Beems | Tekstschrijver - Marion Kruize | Fotograaf - Huub van Beurden | Coördinator rondleidingen - Febe Verheijen | Adviseur vanuit Terra Bella - Jeanne Buwalda | Jaqueline Aggenbach, Jacob Jan van Baalen, Willem Beekman, Johan van Bennekom, Huub van Beurden, Marja van den Bos, Jan Dirk Buizer, Wim de Bruijne, Deirdre Colenbrander, Jasper Cremer, Basjan Dane, Simon Dijk, Marleen Disco, Bram Donders, Caroline Franssen, Anneke Ganzevoort, Theo den Hartog, Gillianne ten Have, Niek Hazendonk, Adrieke van Herk, Nellie de Heus, Lotte Hofstraat, Mieke Hommels, Rosa van den Hove, Pauline Huntjens, Henk Jacobs, Jacha de Jong, Herre Kampen, Johanneke van Kempen, Mitchell van de Klundert, Anne van der Kooij, Anneke de Liefde, Marian Lubbers, Cees Martens, Irma Mommers, Koen Moonen, Huguette Paternostre, Carin Pieters, Giovanni Pilato, Robin Pistorius, Jan Roest, Leon Vendrig, Gerwin Verschuur, Elisabeth Yntema **Bewoners waar kunstwerken zijn getoond:** Andréa van Leeuwen | Tamar Kopmels | John Huige en Maria Bodewes | Jasper Cremer en Mirsa Adami | Carla en Tjerk de Jonge | Job Creyghton en Carla Roorda | Arjen Schamhart | De bewoners van het Appelhof | De bewoners van het Watertorenhof | De bewoners van het Toon Hermanshof

In het bijzonder danken we ook de locaties die hebben bijgedragen aan LekArt 2016: Appelhof, Watertorenhof **LekArt kan niet bestaan zonder steun van sponsors. Onze dank gaat uit naar:** Visscher Autobedrijven, Buysse Business Immigration, Lijstenmakerij Melchior, Stip Huisstijl en Webdesign, ZijAanzicht Landschaps Architecten, Brenkman Culemborg B.V., Bouquetterie Delano, Drankenspecialist Van Rooi, Drukkerij All Print, DZM-Verhuur, Coop Supermarkt Culemborg, HEMA Culemborg, de Gelderlandfabriek, Una Volta Café Restaurant, Caetshage Stadsboerderij. ** Ondanks de grote zorgvuldigheid bij het opstellen van dit overzicht, zullen er toch namen ontbreken van vrijwilligers die zich ook hebben ingezet voor LekArt. Ook voor hen geldt: dank jullie wel.*

 Dans Podium Gelderlandfabriek

 Dans Theater Water

